

Til § 61.

Reglen omfatter gerningsindholdet i den danske straffelovs §§ 185, 250 og 253.

Til § 64.

Reglen i stk. 1 svarer i princippet til den danske straffelovs § 254, hvor aldersgrænsen dog er 15 år. Når denne grænse efter forslaget er nedsat, skyldes det, at grønlandsk ret (ministerielt regulativ af 24. marts 1934 angående begrænsning i børns brug af skydevåben) bestemmer, at børn under 10 år ikke må være i besiddelse af skydevåben, medmindre de er undergivet opsigt af voksne. Den lavere aldersgrænse må antages at være begrundet i, at det flere steder i Grønland ikke er ualmindeligt, at drenge i 10—11 års alderen deltager i jagt.

Det har været overvejet, om udtrykket „sundhed“ i stk. 2 in fine i forbindelse med stykkets øvrige tekst er tilstrækkeligt omfattende til at dække gerningsindholdet i den danske straffelovs §§ 187—89. Da de i disse paragraffer omhandlede handlinger kun kan forventes at forekomme sjældent i Grønland, har man fundet det uforholdsmæssigt at foreslå mere detaljerede regler. Stk. 2 svarer iøvrigt til den danske straffelovs § 252.

Kapitel 18.

Til § 65.

Reglen svarer til den danske straffelovs § 196, som findes i straffelovens 21. kapitel om forskellige almenskadelige handlinger. Når bestemmelsen i forslaget er optaget i et selvstændigt kapitel skyldes det pædagogiske grunde, som iøvrigt også har ført til, at man har placeret denne forbrydelse umiddelbart efter kapitlet vedrørende forbrydelser mod liv og legeme.

En til paragraffen svarende regel findes for grønlandsk rets vedkommende i regulativ af 20. april 1928 om værn for dyr.

Sager vedrørende dyrplageri er i Grønland meget almindelige.

Kapitel 19.

Til § 66.

Reglen svarer til § 260 i straffeloven og stemmer med grønlandsk retsopfattelse.

Til § 67.

Reglen svarer til straffelovens §§ 261, 262 og 215.

25 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Den egentlige frihedsberøvelse beskrives i stk. 1. Kun i alvorligere tilfælde er uagtsomhed kriminaliseret. I stk. 2 er foreslået en til den danske straffelovs § 215 svarende regel.

Kapitel 20.

De i dette kapitel beskrevne forbrydelser er kriminaliseret såvel i den danske straffelov som i hidtidig grønlandsk retspraksis. Ingen er dog hidtil blevet dømt for fredskrænkelse, fordi han havde brudt brev, idet sådanne forhold altid er blevet pådømt som berigelsesforbrydelse eller som forsøg derpå.

De øvrige former for fredskrænkelse, som omhandles i § 68, nr. 2 og 3, har hidtil ikke spillet nogen rolle i Grønland, men kan utvivlsomt forventes at få øget betydning. De i § 68, nr. 4, omhandlede forhold har i hidtidig grønlandsk praksis nu og da foreligget til pådømmelse.

De i §§ 69—70 omhandlede forhold har efter den hidtidig bestående retsorden ofte givet anledning til retssager.

Forsåvidt angår ærefornærmelser, som omhandles i § 71, har der i Grønland hidtil kun været behandlet få tilfælde af den omhandlede karakter. Det har imidlertid fra grønlandsk side været gjort gældende, at private borgere ofte udsættes for ærekrænkelser, uden at de har turdet gå til myndighederne, fordi de ikke har været klare over, i hvilket omfang de nød retsbeskyttelse på dette område. Befolkningens usikkerhed har navnlig foreligget med hensyn til ringeagtstringer.

Man har ikke foreslået en til straffelovens § 273, stk. 2, svarende regel, som skønnes i Grønland kun at ville få ringe praktisk betydning.

En til straffelovens § 274 svarende regel er ikke selvstændig optaget i forslaget, idet man finder, at § 68 yder de ved den danske bestemmelse værnede interesser tilstrækkelig beskyttelse.

En regel svarende til straffelovens § 275 har man ikke fundet påkrævet.

Kapitel 21.

Man har foreslået de i den danske straffelovs kapitel 28 omhandlede „berigelsesforbrydelser“ og de i kapitel 29 beskrevne „andre straffbare formuekrænkelser“ samlet i et kapitel med overskriften „formueforbrydelser“.

Med hensyn til formueforbrydelserne har